

MALDOS APAŠTALAVIMO TARNYSTĖS ŽINIARAŠTIS

Šv. Kazimiero parapija

2018m. liepa

Visagalis Dieve, meldžiam Tave,
kad Šv. Kazimiero užtarimu,
Tau tarnautume šventai ir teisingai.

PRAŠOME JŪSŲ MALDŲ UŽ SEKANČIAS INTENCIJAS:

- **Kad pastoracinėje tarnystėje sunkumus ir vienišumą patiriančius kunigus stiprintų ir guestų artumas su Viešpačiu ir bičiulystė su broliais kunigais.** (popiežiškoji liepos mėnesio intencija)
- Kad Dievas laimintų mūsų kraštą ir jį vestų įgyvendinti Evangelijos žodžius laisvėje ir teisingume.
- Kad Bažnyčios ganytojai skelbtų Kristų, išmintingai mokydami ir perspėdami žmones.
- Kad mūsų parapijos bendruomenė pasišvęstų Evangelijos tiesai su aistra, savęs atsižadėjimu ir viltimi.
- Kad jaunimas siektų atnaujinti pasaulį Evangelijos šviesoje ir priešintųsi smurtui ir šios akimirkos laimės gavimo iliuzijai.
- Kad Dievas laimintų kun. Bacevičių ir Pastoracinę ir Finansų Tarybas, jiems siekiant užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį.
- Kad visi parapijiečiai suprastų jų atsakomybę užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį teikiant finansinę paramą, remiant lėšų telkimą, įsijungiant į parapijos veiklą, dalinantis įdėjomis ir, visų svarbiausia, meldžiantis.
- Kad tie, kuriems prieš akis stoja sunkūs sprendimai ar susiduria su įtampos kupinos aplinkybėmis būtų palaiminti ramybe ir būtų užtikrinti, jog su tikėjimo pagelba viskas įmanoma.
- Kad tie, kurie stato savo gyvybes pavojun idant apsaugoti kitų gyvybes, būtų sustiprinti ir apsaugoti, ir jiems suteikta reikiama pagelba.
- Kad visi, kurie meldžiasi, būtų užtikrinti maldos galia.

KAS NAUJO

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJE?

liepos 6d. – Pirmojo mėnesio penktadienio Eucharistijos garbinimas ryte 8:00 - 9:00v.r. bažnyčioje

liepos 11d. – Eucharistijos garbinimas vakare 6:00-7:00v.v. bažnyčioje

liepos 25d. – Metinė Šv. Vardo Draugijos globojama gegužinė parapijiečiams
(gegužinės vieta ir laikas bus paskelbti biuletenyje)

LIEPOS MĖNESIO ŠVENTOJI

ŠV. ELZBIETA IŠ PORTUGALIJOS

„taikdarė“
(1271-1336)

liepos 4d.

Elzbieta nebuvo pakankamai sveika leisti į paskutiniąją taikdarystės kelionę, kuri tapo dar labiau sudėtinga dėl užėjusių vasaros karščių. Tačiau ji nesileido būti perkalbama ir tvirtino, jog *nėra geresnio būdo dalintis jos gyvenimu ir sveikata negu dirbti atitraukti nuo žmonių karo vargus ir nelaimes*. Kai galų gale ji sėkmingai įvedė taiką, ji buvo taip stipriai serganti, kad mirtis buvo arti.

Kai Elzbieta gimė, jos tėvas, Pedro III-asis, būsimasis Aragon'o karalius, buvo susitaikęs su savo tėvu James, tuometiniu krašto valdovu, tat ji užaugo taikos laikotarpyje. Augdama Elzbieta puoselėjo savidrausmę ir domėjosi dvasiniais dalykais. Visa tai ją paruošė ateities iššūkiams, kai būdama tik dvylikos metų ji buvo ištekinta už Portugalijos karaliaus Denis.

Elzbietos šeimyninis gyvenimas buvo sunkus, nes jos vyras buvo neištikimas, pavydus ir priekabus. Nežiūrint to, ji sugebėjo gyventi gyvenimą, kuris buvo atviras Dievo meilei, ir ji rūpinosi atlikti gailėstingumo darbus artimui. Pati būdama dviejų vaikų motina, ji didžiai rūpinosi apleistais vaikais ir nuo kelio nuklydusiomis merginomis. Jos rūpesčiu buvo pastatyta ligoninė, našlaitynas bei prieglauda varguoliams keliautojams.

Visą savo gyvenimą – pradžioje kaip karalienė, vėliau kaip našlė ir kaip pasaulietė pranciškonų Šv. Klaros Vargdienių vienuolyno narė – ji puoselėjo taiką tarp jos pačios šeimoje susipykusių narių. Ji nuolat rūpinosi sutaikyti jos vyrą karalių ir jų maištaujantį sūnų Alfonso. Ji taip pat buvo tarpininkė tarp Aragon'o karaliaus Ferdinand'o ir jo pusbrolio James, tvirtinančio turintį teisę į karaliaus karūną, ir siekė juos sutaikyti. Paskutiniomis gyvenimo dienomis ji sutaikė visiems laikams savo sūnų, tuometinį Portugalijos karalių, ir jo žentą, Kastilijos karalių. Elzbieta paprastai vaizduojama pasipuošusi karalienės rūbais su balandėliu šalia arba laikanti alyvos šakelę.

Šaltinis: IN HIS LIKENESS, Rev. Charles E. Yost; SAINTS AND FEASTDAYS, Loyola University Press
SAINT OF THE DAY, Rev. Leonard Foley, O.F.M., Editor

IŠ KATALIKŲ BAŽNYČIOS KATEKIZMO Laisvė ir atsakomybė

#1731 Laisvė yra prote ir valioje glūdinti galia veikti ar neveikti, daryti viena ar kita, kitaip sakant, veikti sąmoningai ir valingai. Turėdamas laisvą valią, kiekvienas atsako už save. Žmogaus laisvė yra jėga, ugdanti ir brandinanti jame tiesą ir gėrį. Laisvė tampa tobula, kai lygiuojasi į Dievą, kuris yra mūsų laimė.

#1733 Kuo daugiau žmogus daro gera, tuo jis tampa laisvesnis. Tikroji laisvė yra tik ta, kuri tarnauja gėriui ir teisingumui. Pasirinkdami neklusnumą ir blogį, žmonės piktnaudžiauja laisve ir tampa nuodėmės vergais.

Šaltinis: katekizmas.lcn.it

GEROJO SAMARIEČIO MALONĖ

Kuo darbas yra labiau nepakenčiamas, tuo didesnis turėtų būti mūsų tikėjimas ir noras jam džiaugsmingai atsiduoti. Jausti nepakenčiamumą yra natūralu, tačiau kai jį nugalime dėlei meilės Jėzui, galime tapti herojais. Dažnai šventųjų gyvenimuose yra buvę taip, kad jų heroiškas nugalėjimas to, ko jie neapkentė, jiems tapo raktu į didžio šventumo duris. Toks buvo atvejis Šv. Pranciškaus Asyžiečio gyvenime, kai sutikęs didžiai subiaurotos išvaizdos raupsuotąjį, iš pradžių jis nuo jo atsitraukė. Tačiau save nugalėjęs jis ėmė ir pabučiavo tą baisų, subiaurotą veidą. Tai padaręs, Pranciškus buvo pripildytas neapsakomo džiugesio. Raupsuotasis jį paliko garbindamas Dievą ir jam dėkodamas už pagijimą, ir Pranciškus tapo visišku savo jausmų valdovu.

Kuomet slaugome ligonius ar pagalbos reikalingus žmones, mes paliečiame kenčiančio Kristaus kūną, ir tas prisilytėjimas mus padaro herojais. Tas meilės kupinas veiksmas mums padeda užmiršti tai, ko nekenčiame ir padeda nugalėti natūralius polinkius. Mums reikalinga turėti gilaus tikėjimo akis, įdant matytume Kristų, tą gražiausiąjį žmogaus sūnų, pasislėpusį tame palaužtame kūne ir po tais nešvariais drabužiais. Mums reikalinga turėti Kristaus rankas, kad paliesti šiuos skausmo ir kančios sužeistus kūnus.

(Šv. Teresė iš Kalkutos)